

„Soča“ izhaja vsak petek in velj po pošti prejemanja ali v Gorici na doh pošiljana:

Vse leto	... f. 4.40
Pol leta	... „ 2.20
Četrt leta	... „ 1.10

Pri omenjenih in tako tudi pri „pošiljanju“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Zaveže črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Namski ulici in v prodajalnicah Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uradno, naročnina pa opravištvu „Soča“, Via Mercato 12, II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi na so blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremišljenim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Irredenta v Gorici. (Ali je ali je ni?).

Častiti čitatelji naši se gotovo že spominjajo uvodnega članka v 35. številki našega lista („Vodilna načela naših nasprotnikov“), kjer smo poudarjali in dokazali s posebnimi prav očitnimi slučajmi, kakó naši nasprotniki druge deželne narodnosti ne prezirajo in misle samo tega, kar le od daleč spominja na našo drago nam narodnost slovensko, ampak kakó dosledno prezirajo, misle in tendenciozno zamolčujejo vse, kar je avstrijsko, kar spominja na moč in slavo naše Avstrije ali njene staroslavne vladajoče hiše habsburške. Nasproti temu pa kakó da opazujejo z irredentno pozornostjo vsako najmanjše gibanje in pojave v bližnjem kraljestvu, da je takó glava in srce kolikor le možno vedno in vedno doli v rešeni domovini italijanski. Za molčanje pa ne more biti nihče kaznovan, dasi je takó prezirljivo molčanje prav očitna tiha demonstracija; nasproti temu pa zopet ne more biti kaznovano tudi še takó skrbno in pozorno opazovanje razmer, pojavov in najraznovrstnejših okoliščin v bližnjem kraljestvu, dokler ne presegajo zakonitih mej konfiskacijskega aparata. Toda z dosledno delavnostjo po teh načelih dosegli so ogromnih uspehov, takó da je velika večina razumnosti nadahnjena z nekim čudnim duhom, ki že zdaj prizadeva uplivnim vladnim krogom mnogo prav resnih skrbi.

Toda upati smemo, da nastopijo tudi v tem pogledu boljše časi, kajti tudi uplivni visoki krogi so začeli spoznavati, da je zavladalo marsikje v naših kraljih neko nezdruženo stanje, katero je treba korenito ozdraviti. Da je visoka vlada končno vendarle spoznala državi naši sovražno in nevarno gibanje med laškim življenjem tukej na jugu našega cesarstva, to smo se prepričali. Da ima pa visoka vlada tudi resno voljo, odslej nekoliko resneje stopati na prste tistim, ki zasledujejo Avstriji naravnost sovražne cilje, dokazala nam je tudi z razpustom goriškega telovadnega društva „Associazione Goriziana di Ginnastica“, kar je zbudilo v nekaterih goriških krogih mnogo žalosti, pri drugih pa živo in odkritosrečno odobravanje. — Kaj je bilo povod in uzrok razpuščenju tega laškega društva?

V nedeljo 15. dne t. m. je to društvo razvilo svoje novo društveno zastavo. To razvije je nadomestevalo nekako blagoslovljenje zastave, sicer bi se tukajšnja židovska kolonija ne udeležila v popolnem številu te svečanosti in bi odtegnila morebiti celo neko drugo pomoč, ki je bila za te svečanost še najmerodajnejša. Mi nismo te svečanosti niti omenili, ker smo hoteli pokazati, da nam ni nič mar za take slavnosti svojih drugonarodnih sosedov ter da hočemo vsa njihova hujkanja, žuganja in oviranja o priliki blagoslovljenja slovenske zastave vrniti le s hladnokrvnim molkom.

Ko se je pa dovršila ta strogo italijanska slavnost ter so nam dobajali od raznih stranij glasovi, kakó da se je vaa ta slavnost dovršila, kak duh je prešinjal udeležence, tedaj smo hoteli v zadnji številki opozoriti na to demonstrativno slavnost nekaterih vročinskih fanatikov. Toda ker poznamo naše razmere, ko mi niti očitnih resnic ne smemo povedati, če nimamo za nje vsaj po nekaj verodostojnih prič, medtem ko naši nasprotniki lahko lažejo na polna usta ter brez vseh ovir trosijo med svet vsakovrsetne obrekuje neresnice, zato smo hoteli počakati, da li so vladni zastopniki soglašali z načinom in duhom omenjene slavnosti. Nismo se varali — vlada je društvo razpustila. Zakaj?

V dopisu c. k. okrajnega glavarstva čitamo, da so prišli k tej slavnosti tudi deputacije neavstrijskih telovadnih društev, kar je proti društvenim pravilom. Prišli so namreč tudi telovadci iz Italije, ki so bili posebno srčno sprejeti. Na prah so imeli neka znamenja, katera so morali na postaji utakniti na povelje policije v žep. Toda pri slavnosti so si zopet okinčali s svojimi junaške italijanske prsi, kar je bila za naše Goričane posebna prijetna paša za oči.

V omenjanem dopisu čitamo nadalje, da so se

udeleženci in prirejalci prisadevali vsak po svoje, da je cela slavnost sadobila lice narodne in celó politične demonstracije. Vršla se je namreč ta slavnost takó, kakor da Gorica ni v Avstriji, ampak tam kje na oni strani črnozlatih mejnikov. Ako bi se bila ta slavnost vršila v Vidmu ali Milanu, ne mogel bi ji očitati ničesa tudi najpogostejši črnogledec: toda dokler smo v Avstriji in pod žezlom staroslavne hiše habsburške, ne sme le bi se vršiti podobne slavnosti.

Niti z jedno samo besedico se gospodje niso spomnili Avstrije ali njene vladajoče hiše. Proslavljali pa so čisto italijanstvo, italijanstvo Gorice, ital. kulturo in ime. Iz vseh govorov je včel jeden in isti duh, previdno zakrit v obliko, ki ni še vseizdajaka. Kakó govorimo pa mi Slovenci pri takih priložnostih?

Vsi prostori so bili okinčani izključno le z mestnimi zastavami; videti ni bilo niti jedne cesarske, državne ali deželne zastave. Ali so mari hoteli gospodje pokazati, da „laška“ Gorica nima ničesa opraviti s cesarsko hišo, a državo ali deželo? Nam Slovincem pa so vedno mile in drage tudi cesarske, deželne in mestne zastave, katerim dajemo poleg slovenske častno mesto.

Po mestu pripovedujejo še mnogo skoro neverjetnih zanimivosti, od katerih naj podamo le nekatere, da se pokažejo naši veliki patrijoti v pravi luči. Pripovedujejo namreč, da je vaa zunanja oprava in lepota prisotnih gospod, gospodičen in tudi gospodov kazala očitno, dasi tih demonstracija. Kurnica je imela krassen zelen klobuk, rdečo pihalko in snežnobelo oprsje; ko je pa položila pihalko na prsi — bianco, rosso, verde. Družice so bile oblečene in okinčane izključno le v teh barvah, a dišile so jih tudi znane demonstrativne cvetlice — margerite. Gospodje drugovi so imeli pripeto šopke zopet v narodnih barvah italijanskih. — Pripovedujejo celó, da vladnemu zastopniku niso stazali tiste časti, katere bi mu bili skazati dolžni, o čemer pa naj raje molčimo, saj dotični gospod vladni zastopnik je že storil svojo dolžnost.

Kar je pa najpomembnejše je to, da se je župan vitez Maurovich udeležil te slavnosti korporativno z večino mesta svetovalstva in da je imel župan v imenu mesta govor, ki se ni v ničemer razločeval od ostalih govorov: izognil se je popolnoma lojalnega čustva večine goriškega prebivalstva ter napravil s tem uslogo tistim protiaustrijskim hujskadem, ti bi radi vse naše meščanstvo osmradili s svojim duhom. Še pomenljivejša je pa to, da je župan radno vabil s posebno okrožnico vse mestne svetovnice k banketu tega društva. Radi bi vedeli, kakošne zveze pa ima tako zasebno društvo s slavnim županstvom?

Na okrožnico se je podpisal k banketu tudi deželne sodnije svetovalec gosp. Gorup, ki je rojen na Vrhu pri Kanalu, katerega preganja v nasproti tabo prav tista usoda, kakor nekdanj Dežman na Kranjskem. Zvečer so se pla radosti zaradi te lepše slavnosti sprehajali po vrtu pod roko s upokoženim predsednikom okrožne sodnije vitezom Visinijem. Končno pa se je neki za to „patrijotično“ društvo takó ogrel, da je koj pristopil k društvu. — Žai, da je takó malo časa trajalo b njegovo voselje.

Dr. Pajerja ni bilo; odšel je na potovanje v Italijo, kamor gre prav pogosto. Ioslal pa je iz Padove telegram, s katerim je delil z društvom hrepenjenja in nace. Katere PPI? Da zadene društvo že za pet dnij tak pravica usoda, tega se gotovo ni nadejal.

Naj končamo. Ta slavnost je odprla oči tudi visoki vladi, kake težnje zasledujejo nekateri goriški kolovodje. Časa je še veino zadosi, da popravimo v našem mestu to, kar si zakrivali nekateri hujskadi, ki vodijo in zapeljujejo cel pripravi narod na nedovoljena, nepoštena in nelojalna pota. Stopite na prste zapeljivcem in zapeljane oco gotovo kmalu spoznajo svoj pregrešek!

H koncu naj omenimo le še toliko, da se je lanaka slavnost ital. podpotege društva vršila popol-

noma v istem duhu in po istem konceptu, kakor ta poslednja demonstrativna slavnost, kajti tudi tam ni bilo o patrijotičnih čustvih ni duha ni sluha. Ako bi bile še takrat današnje razmere, ... bil bi tudi takrat nekoliko drugačen konec. Pozno sicer, no ni še prepozno.

In še jedno uprašanje: Ze dvakrat je bilo razpušeno laško goriško telovadno društvo, takó da je bitstvo ostalo ter se je spremenilo le nespomembna oblika — ali se zgodi to tudi tretjič, da ostane vse pri starem, ne da bi strli glavo pogubonosni kači, ki zapeljuje laško nekdanstvo k grehu nelojalnosti??

„Corrierjevemu“ člankarju — jezikoslovcu.“

III.

Tretji svoj dušni plod razburjene jezikoslovne domišljije imenoval je učeni člankar „Conclusionsi“, t. j. sklepi. Iz naših dosedanjih besed je pa razvidno, da se so postavki (premisse) neresnični, smešni in pomilovanja vredni, tudi sklepi ne morejo biti boljši. Kaj da hoče pravo za pravo s temi svojimi „conclusioni“, nam ni popolnoma umljivo, kajti učeni člankar prav pogosto samega sebe bi je po sobeh. V tem članku je namreč že popolnoma porobil, kaj da je hotel dokazati v prvih dveh člankih, to namreč, da slovenski priimki mnogih naših goriških družin se ne kažejo slovenskega pokolenja (izvira ali rodu), ampak da so nastali čisto slučajno za ljudi in družine laškega rodu. — Da člankar sara ni verjel tej svoji premisli trditvi, dokazal je s tem, da nam je razpolmčil to resnico na jedino resnični način, katerega tudi mi podpišemo z obema rokama. Ako je danes v Gorici toliko laških družin s slovenskimi priimki, krivo je to, ker so se Slovenci nasrkali neredé laškega duha, oavjili si laški jezik, laške šege in navade ter sprejeli sploh laško kulturo. Temu pritrjuje jako gostobesedno tudi učeni člankar; dokazal pa nam je s tem, da vse njegovo poprejšnje dokazovanje in razlaganje ob izviru priimkov nima nobene veljave. In člankarju se zdi celó naravno, da pozabijo že v prvem, gotovo (?) pa v drugem kolenu na svoje rojstvo in svoj narod. Kar se pa zdi člankarju naravno, imenujemo mi izdajalstvo, efijaltstvo, renegatstvo. Slovenec prav lahko ohrani svojo narodnost tu v Gorici, samo če hoče, če je narodno zaveden; ali národne zavedenosti in národnega ponosa smo doslej pogrešali v Gorici, zato štejemó toliko slovenskih uskokov v našem mestu. Toda odslej bode drugače, kajti sedaj je bolj dvigajoča se národna zavest nikakor ne bode več dopuščala, da se bode širilo renegatstvo po kopitu „Corr.“ člankarja.

Jako pa je zanimivo in pomenljivo to, kakó opravičuje italijanstvo teh današnjih laških potomcev slovenskih očetov. Člankar pravi: „Pa kaj nas brigejo priimki naših dobrih Goričanov, kaj imé našega mesta v národnem pogledu, naj je tudi slovensko to imé Gorica, naj so bili naši dedje Slovenci: no mi živéči Goričani čutimo, da to nismo in da to biti ne bomo.“ Ali ne, da so silno logične te člankarjeve „conclusioni“? In s kolikim ognjem poudarja, da italijanstvo teh potomcev slovenskih očetov ne dobiva izraza samo v njihovem najnovejšem materinem jeziku italijanskem, pač pa v vsem njihovem bitju, v njihovih nagobjenih (krm?), težnjah (katerih?) in šegah, zlasti pa v njihovi splošni populjevalni vzgoji, da bodo samógi s največjim ponosom svečano vzklikali: Italijani smo. Kajpada: Renegati smo! efijalti smo! Izdali smo svoje matere čar tujki pribežali v naročje, tujko ljubimo, tujko čistamo ter v omotični in dvomljivi sreči v naročju tuje matere sovražimo, aramotimo in zaničujemo zibelko, ki je rodila nas in očete naše! To bi bilo logično „conclusioni“ učenega „Corr.“ člankarja!

Toda zopet je pozabili, kaj je napisal le nekoliko vrstic više, kjer je očitno priznal, da je Gorica vendarle slovensko imé. Začel je namreč vprašati, kdaj neki je Gorica nastala? kdo je je ustanovil?

kdo jo je krstil? Člankar ne zna odgovoriti na ta vprašanje, zato naj mu pa „gli enfants terribles della Soča“ pomagamo iz te zadrege.

Kdaj da je Gorica nastala in kdo da jo je ustanovil, t. j. kdo da je ravno na tem prostoru, kjer stoji Gorica danes, prvi začel zidati in postavljati koče in hiše, tega dokazovati ni potreba, ker bi za našo stvar še ničesa ne dokazali. Kaj nam je mari (na ta naš slučaj), kateri stari narodi so pred več tisoč leti prvi začeli tukaj postavljati svoje ravne koče? Kaj nam je mari, da li so narodi v predimski dobi že živeli na tem kosu zemlje ali če so imeli Rimljani ravno tu svoje taborišče, katero naj se imenovali v svojem jeziku kakorkoli! In če je bilo tukaj na tem prostoru res kak kup storoških koč, ali če so imeli Rimljani tukaj svoje palače, vemo dobro in priznavamo radovoljno, da Gorica še ni bila in hankarje poudarjal to popolnoma brez potrebe, kajti tega se ni trdil dvakrat za sveta! — Ko se pa različni narodi, divji Huni, Goti, Heruli, Longobardi itd., za splošnega preseljevanja narodov preganili iz teh krajev romaneski živeli ter saposlili na seboj dočelo pustino in praznino, prišli so za njimi v to kraje asistari očetje ter prepričali celo Furlanijo in zgorajo Italijo tje doli do Pada. Mirni poljedelski Slovenci so začeli graditi na svoja stanišča po svojem staroslovenskem običaju, nastajati so začela sela in veča vasi: na varnejših krajih so si pa gradili svoje gradiče za zavetje otrokom, domam in starikom, kedar so morali mč:je prijemat na kopje, meč in bat, da so branili dom proti tujim navalom. Ni li naravno, da so naši stari očetje v tej okolici imeli svoj običajni gradič „na gorici“, ki se dviga še vedno poleg našega mesta? Ako je bil tam gori poprej še kak rimski tabor, to nam ni mari, kajti to je prešlo že v davni minulosti, medtem ko Slovenci še živimo tukaj ter je „na gorici“ nastal veličasten grad, ki se je ohranil do današnjega dne. Ko so pa nastali tudi se naše stare očetne mirnejši in varnejši dasi, postavljati so začeli svoje hiše poleg gradič „na gorici“ (če je bilo tukaj kako groblje poprejšnje naselbine, nam to ni nič mari!), nastala je poleg gradiča „na gorici“ slovenska vas, ki je zadržala ime po gradiču „na gorici“. — Gorica ime čisto in lepodoneče — pa slovensko. Ta nastanek sedanje Gorice je celó naraven in umljiv za vsakega, ki posna zgodovino naroda našega — česar pa od učenega člankarja nikakor ne tirjamo.

Da v 16. stoletju ni bilo v Gorici Slovencev, hoče nam to učenjak (ki se poleg slovenskega jezikoslovja tudi „temeljito“ peča s slovensko literaturo (književnostjo), da oče slovenske knjige, Primož Trubar, ni prišel v Gorico pridigovat Lutrovih novotarij, ampak da je ostal le blizu Gorice v Rubijah. Kak je to dokaz? Primož Trubar je bil takrat begunec iz Kranjske, bil je preganjan od svetne in duhovske gosposke; kakó naj bi bil prišel v Gorico svetni in duhovski gosposki ravno na oči? Pridigoval je pa v Rubijah in vendar hočete, da je to zopet čista furlanska vas? Kje je vaša logika in doslednost?!

Kdo je dal torej ime tisti vasi, ki je nastala pod gradičem „na gorici“ in ki se je v teku mnogih stoletij razširila v naše današnje lepo mestoce — Gorica? Praviti nam ni treba tega še posebej —

Dasi je pa „Corr.“ učeni člankar sam priznal, da je Gorica slovensko ime, zaključil je vse svoje jezikoslovne modrosti z jezikoslovno razpravo tega imena. Temu učenjaku je konečno prvotno ime našemu mestu Gorizia, katero smo še le mi predzneli Slovenci prekrstili v „Gorica“. Ali ne vé, da je oni „i“ pred „a“ nekako utihotapljen, kajti zanj ne zna niti furlanščina? Furlani pravijo našemu mestu po slovenskem uzoru „Gorizza“, Gorica, ki je pač najstarejši dokaz proti „Corr.“ trditvam? Temu najnovejšemu slovenskemu jezikoslovcu „Gorica“ — gorica, ne priga od „gora“, kar pa zna pri nas vsak desetletni šolarček, kakor je „gorica“ majhna gora, „vodica“ majhna voda, „glavica“ majhna glava, ručica — roka, nožica — noga, stesica — stena, itd. Osmehil bi nas ríd a koreosm „gor“, katerega je nasledil v imenu Gregor (gre-gor — va su, po priliki takó, kakor je dr. Podrecca raztolmačil ime vasi Cicigulis — Čede — guliš), kakor tudi v imenu Gor-ila (opica), dasi bi moral znati, da je „gorica“ zmanjševalka (diminutiv) od „gora“. Ravno takó mu celó gradiče ni slovenskega izvira od „grad“, kakor tudi ne mestice „Grado“ ob morju.

Bodi zadosti! Temeljiteje, slasti z jezikoslovnega stališča, zavračati tega člankarja, bilo bi neuporabno in nevhvalno, pa tudi nepotrebno delo, kajti člankar sam ni prepričan o svoji stvari. Člankarjev namen je hujkanje, smešenje in varanje nekega čitajočega občinstva, zato mu je vsako sredstvo dobro, da le doseže svoj namen.

Konečno še majhno povestico.

Goriški in koroški Slovenci so si že v starejših dobah izposodili od sosednih Nemcev neko besedo popolnoma po „Corr.“ prispodobiti „bide“ bino“ namesto „videti vino“. Ta beseda je — „bajer“. — V starih časih si je koroški Slovenec, mož poštna slovenske korenine, zgradil poleg nekega „bajerja“ svojo hišo ter se naselil v njej s svojo družino. Sosedje se rekali: „Lejte si no, kakó so si pri Ba-

jerjevih lepó opomogli; oče Bajer je res priden mož, da malo takih!“ — Prigodilo se je, da so nekaj tudi očeta Bajerja zapisali učeni pisarni može prvič v svoje protokole. Ti može so bili Nemci in to ime Bajer ni bilo za njihova nemška usta. Bauer jim dost iz ust Pauer, Böhmen — Pöhmen, Brot — Prot; tudi naš ubogi Bajer je postal polagoma — Pajer v govoru in — kar je naravno — tudi v pismu. — Prigodilo se je, da se je eden takih potomcev očeta Bajerja zagledal v brhko Slovenko na Tolminskem, katero je pripeljal sem doli v Gorico, kjer je tudi umrla, ne da bi znala lažki nekoliko več, kakor je potreba za največjo silo in potrebo. Imola sta sina, ki... (konec znajo naši naročniki!).

Dopisi.

Iz Štajerskega, meseca septembra. (Južnoštajerska hranilnica). Vsakemu zavednemu rodoljubi na Slovenskem je gotovo dobro znano, da je boj našega naroda proti tujemu gospodstvu zategadelj težak, ker imajo večinoma tujci v rokah ogromne kapitale, ki so jim v boju proti nam najuspešnejši pomoč in orožje. Denar je svota gospodar — to resnico občutimo prav britko zlasti mi Slovenci. Da bi imeli mi Slovenci za naše narodne potrebe na razpolago par milijonov, vse drugače bi bilo za nas in gotovo bi nastopili za nas v marsičem vse boljši časi.

To resnico smo spoznali zlasti pri nas na Štajerskem. Spoznali smo pa tudi, da ravno mi Slovenci dajemo svojim nasprotnikom v roke močno orožje proti nam, ker jim dajemo v roke svoj denar, da ž njim gospodarijo in nas potem z lobičkom od tega denarja toliko bolj pritiskajo. Mi Slovenci smo ulagali namreč svoj denar le v tuje hranilnice (šparkase), ki so s tem silno obogatele. Le pogledite v Ljubljano, kjer je tamošnja hranilnica največji tabor nemškutarstva, in vendar so tiste ogromne milijone goldinarjev skupaj zvrzili skoro izključno le Slovenci. — Ali hočemo še nadalje polniti tuje blagajnice in bogatiti naše nasprotnike, da nas bodo toliko laže in toliko uspešneje tlačili? Rešiti se moramo tujega kapitala, ki nas tlači in ovira v našem narodnem razvitku in blagostanju — to bodi naša najvažnejša naloga, katerej posvečujemo ves svoj um in svoja srca.

Južnoštajerski rodoljubi so pa že storili v tem pogledu za vse Slovence jako vreden korak, da so ustanovili „Južnoštajersko hranilnico v Celju“, ki ima ta namen: rešiti Slovence tujega kapitala, pa tudi vzeti tujcem iz rok ves slovenski denar, da ne bodo z njim gospodovali po svoji volji in nas tlačili. Nemci so spoznali, da bi bila ta hranilnica smrten udarec za njihovo gospodarstvo na Slovenskem, zato so se jej upirali na vsó moč, a po neutrudljivem prizadevanju gospodov Maksa Vrčeca v Celju, dr. Dečka, dr. Radeja namestnika deželnega glavarja in M. Vošnjaka, se niso uresničile njih hudobne spletke.

Da je pa ta hranilnica popolnoma gotova in vsaka zguba nemogoča, jamči za njo (ali jo garantuju) celih pet okrajev, česar ni pri nobeni podobni hranilnici. — Naj sledi od tu nadalje, kar je pisal letos „Mir“ na 139 strani o tej hranilnici. „Mir“ je pisal:

Velikanske važnosti za vse Slovence je ustanovitev „Južnoštajerske hranilnice v Celju“. Sedaj imamo svoj zavod za svoje denarje, svoj zavod za pomoč svojim. Na celém Slovenskem, niti na Kranjskem nismo imeli hranilnice, tako imenovane „šparkase“, po slovenskih pokrajinah so v rokah naših najhujših nasprotnikov Nemcev. „Južnoštajerska hranilnica v Celju“ sprejemala bode hranilne vloge od vsakega, naj si bode Štajerec, Kranjec, Primorec ali Korošec in dejala bode posojila isto tako ne samo ljudem na južnem Štajerskem, marveč vsakemu, naj si bode iz ktere koder kronovine in sicer za iste obresti in proti istim obrestim, kakor nemške hranilnice. Ker ima „Južnoštajerska hranilnica“ isto pravico, kakor druge hranilnice, se pri njej nalagajo tudi denarji mladoletnih, denarji cerkva itd. pod pupilarno varnostjo. Ker je „Južnoštajerska hranilnica v Celju“ zavod od Slovencev, od konservativcev osnovan, polagamo vsem cerkvam in oskrbnikom mladoletnih na srce, da denarje vlagajo rajši pri „Južnoštajerski hranilnici v Celju“, meato da jih imajo in vlagajo n. p. pri nemški Mariborski, Celjski ali pri Celovski hranilnici. Saj je obče znano, kako mislijo in govorijo voditelji vseh nemških denarnih zavodov o Slovencih in o veri sploh, kar se kaže najbolje takrat, kedar se določujejo darila, ki se navadno dajejo v nam nasprotna namene in se na cerkveno potrebočino nikdar ozira ne jemlje, če tudi imajo ti nemški mogotci v primeri največ cerkvenega premoženja na razpolaganje. Če se bode iz Koroškega denar vlagal pri „Južnoštajerski hranilnici v Celju“ in tudi brez tega, dobivali bodo Korošci posojila na zemljišča in na drugo zastavo pod istimi in morebiti še manj strogi pogoji, kakor pri nemških hranilnicah. Po tem takem prišli bodo denarji, ki iz Koroškega kot hranilne vloge cerkv in drugih vlagateljev dohajajo, kot posojila na Koroško nazaj. Kdor tedaj stvar kot vesten Slovenec prestreže, mora reči: Denarji, ki ležijo od nas v nemških hranilnicah, naj se vzdignejo in od sedaj nalagajo v „Južnoštajerski hranilnici“ v Celju! Svoji k svojim!

Kanal, 23. sept. — Mnogi Kanalci, čitajoči dopis v 37. št. Vašega cenjenega lista iz Tolminskega in tamkajšnjeje podružnici Sv. Cirila in Metoda, mislijo so, da je to tiakovni pogrešek in da bi se bil moral naslov dopisu glasiti: Iz Kanala, kajti razmere v tej zadevi so tu ališne tolminskim. Žalostno, a vendar resnično!

Kmalu potem, ko je pred leti glavno vodstvo družbe Sv. Cirila in Metoda izdalo poziv, naj se snujejo podružnice koder je le mogoče, in naj čitalnice napravljajo besede v podporo društva, biti smo Kanalci koj pri delu. Čitalnica naša napravila je v ta namen besedo za naše razmere s prav dobrim uspehom. S tem spodbujeni, začeli smo tudi nabirati ude, da ustanovimo podružnico. Dasi smo imeli pri tem mnogo ovir, dobili smo slednjič od visoke vlade pravila potrjena. Veliki teden preteklo je že leto, odkar smo si izvolili odbor in predsednika, ki nam je slovesno obljubil biti podružnici glavni steber. Toda žalibog, ostalo je le pri obljubi. Zaradi tega pozivljamo s tem pred. gospoda predsednika, naj že enkrat skliče občni zbor, da uredimo društvene razmere. Ako pa tega ne miali storiti, naj se predsedništvu odpove, kajti predsedništvo donša čast, a zahteva tudi delovanje.

Ajdovščina, 24. sept. — V nedeljo dne 29. t. m. praznuje Ajdovščina 25 letnico, odkar nam je župan g. D. Godina. Priprave za slavnost delajo se prav velike in dostojne. Razum streljanja s topi in razobešanja zastav imeli bodedo še prijetnejši reči. Ob prvi uri popoludne bode banket v krasno ozaljšani dvorani društva „Edinost“. Kdor se ga hoče udeležiti, naj pošlje 2 gl. Da bo dvorana prav krasno napravljena, za to jamči naš g. župnik, ki se je sam ponudil, da oskrbi ozaljšanje; mož je res na pravem mestu. Istega dne bodedo tudi prvokrat videli pesniške proizvode omenjenega g. župnika, ki napise slavljenca. Na večer se priredi bakljada (do 40 bakelj) in prvaška godba poskrbi, da se bode mladina zabavala v pozno noč. Do poslednje točke so nam največ pripomogli: prvič naš g. podžupan, ki je z izgledno poštvovalnostjo tekal po Ajdovščini, da je nabral denar, kar ni baš lahka naloga v takó slabih časih; drugič pa našega g. župana — slavljenca č. obitelji, ktera je milostljivo odklonila po občini v dar namenjeno opravo za čaj (vrednost 30 gl.), kategorično zahtevajoč, da se omenjena svota porabi za godbo. Tako je štacunar prišel zopet do svoje oprave, Ajdovci pa do svojega denarja. In tako bo vse lepo in veselo. Kakó bi tudi ne, saj pravi ajdovska, č. g. čitateljem „Soča“ že znana prislovica: „Kadar se loté prvi može po zvanju in stanju blagotvorne trgovine, mora posel uspeti“.

Politični razgled.

Državni in deželni poslanec štajerskih Slovencev dr. Gregorec je poročal 23. t. m. pred mnogobrojno obiskanim volilnim shodom v Šmarji pri Jelšah. Volilci so pohvalno sprejeli njegovo poročilo ter zahtevali, da naj se slovenski poslanci potezajo za združenje vseh slovenskih pokrajin v jedno samo upravno skupino; če bi se pa viada še nadalje ne brigala za opravičene želje naroda slovenskega, naj prestopijo v opozicijo proti Taaffejevi vladi.

Veliko govorjenja in pisanja je zbudila od-poved voditelja nemških konservativcev kneza Liechtensteina. Prestrašili so ga uspehi Mladočehov, ki so popolnoma nasprotni njegovemu načrtu o verski šoli. Še pred bojem mu je torej že upadel pogum, kar ne kaže v posebno svetli luči njegovega junaštva za svoje prepričanje. Glasilo češke duhovščine „Čech“ mu postavlja za zgled voditelja katolikov v Nemčiji — Windhorsta, ki bi raje stokrat premagan umrl, kakor pa jeden sam krat pobegnil pred bojem. Ta list pravi, da je ta njegov korak sicer velika hiba, a ne nesreča. — Današnje vesti pa nam pojasnujejo, da knez za zdaj ne odloži še mandata, da pa pri prihodnjih volitvah ne bode več kandidoval. —

Deželni zbori so sklicani na 10. dan oktobra; izvzeta sta le mestni zastop tržaški in deželni zbor dalmatinski. — Volitve novega mestnega zastopa tržaškega, ki je z-jedno tudi deželni zbor, vršile se bodo meseca oktobra.

Redarstvo v Trstu je vendarle zasledilo tri osebe, ki so letos metale pedarde. Zaprli so črkostavca Domenika Sacco iz Napolja, trgovskega akademika Clementija iz Trsta, trgovskega pomočnika Zoppija in gimnazijalca Raskoviča. —

Drugega dne po razpustu Ginnastike so prinesli temu društvu najbliže stoječi listi tržaški brzojavne vesti iz Gorice, da se je goriški župan odpovedal zaradi omenjanega razpusta. Župan je pa brzojavno preklical te novice, ki bi bile sicer popolnoma naravne, potem ko se je župan takó grozno blamoval s svojo navzočnostjo, unetostjo in zgovernostjo pri onej „patrijotični“ slavnosti.

Volitve na Francoskem so končane. Tudi v novi zbornici bodo imeli republikani večino, pa tudi opozicija je zadosti močna. Izvoljenih je 369 republikanov in 201 opozicijonalcov.

Domače in razne vesti.

P. n. gg. naročnikom naznanjamo, da smo z današnjo številko oddali tudi odpravnitvo (ekspedicio) vestnejim rokam. Zadnje dneve nam je došlo mnogo reklamacij; nekateri niso dobili zadnje številke, drugi so dobili po dve, tretji brez priloge, četrta pa z dvema prilogama itd. Take naročnike prosimo blagovoljnega potrpljenja, saj smo imeli vsled takih nerednosti največ škodo mi sami. Ker je pa mogoče, da vsled dosedanjega nereda tudi novo odpravnitvo kaj pregreši, prosimo, naj nam vsakdo naznani v odprtem pismu tako nerednost; zapisati pa je treba od zunaj besedo „reklamacija“, potem ni treba plačati poštnine. — Naša zadnja prošnja do naročnikov dolžnikov je imela sicer nekaj uspeha, pa še vedno premalo. Opozarjamo vsakega naročnika, da prihodnjič pogleda na številke s plavim svinčnikom poleg svojega imena in da nam potem tudi dopišlje naznanjen avto.

„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ priredi v nedeljo 6. oktobra v dvorani goriške čitalnice slavnosten koncert, obstoječ z godbe, nagovora, igre in srečanja, v proslavo visokega imenana presvitlega cesarja, ki bo 4. oktobra. Natančnejši vzpored in vabilo prinesemo prihodnjic; a uže danes lahko rečemo, da deležniki bodo imeli prijeten večer in da se ne bo kesal, kdor se udeleži te patrijotične slavnosti.

Inženier Hugo Weidmann, znani specialist za stavbe norišnic, je bil te dneve v Gorici ter je pokazal pri deželnem odboru svoj načrt, katerega je izdelal za novo norišnico v Gorici. Nova norišnica bi utala po tem načrtu in računu 340.000 gl. Zidana in opravljena bi bila po najnovejših znanstvenih zahtevah.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda je daroval nek dobrotnik, ki je domá iz Bolca, pa slušuje na tujem, 2 gl. Presrečna hvala neimenovanemu dobrotniku. — V Volčah je nabrala za našo žensko podružnico gospá Fajgelj 4 letnice in 8 podpornic. — Gospod Jurij Kamenarovič, morskí kapitan iz Dalmacije, daroval je v spomin svoje poroke 16. t. m. na Placuti v Gorici, možki 2 gl. in ženski podružnici tudi 2 gl. Njegov spremljevalec pa je daroval možki podružnici 1 gl. Jako nas veseli to darilo naših bratov iz Dalmacije, ki sta se o takó svečanem trenutku spomnila svojih istokrvnih bratov Slovencev v Gorici.

Pred porotniki so bili pretekli teden obsojeni: Ivan Kosmač iz Cerkljanskega na 5 let težke ječe poostrene s postom in samozaporom v 25. dan aprila vsakega leta, ker je z nožem usmrtil nekega Lahajnerja.

Josip Černe je bil oproščen hudodelstva uboja, a bil je obsojen na 8 mesecev ostrega zapora zaradi pregreška proti varnosti življenja.

Zaradi tatvine sta bila obsojena nek Peter Urank iz Rückerdorfa na Koroškem na 3 leta, nek Tomaž Liendl iz Celovca pa na 2 leti težke ječe poostrene s postom vsak mesec. Zasadi so jih pri tatvini v stanovanju grofov Strassoldo v Gorici.

Konečno je bil obsojen nek G. G. iz Biljana na 5 let težke ječe, poostrene s postom vsak mesec.

Ne v Ameriko! Takó se imenuje neka lepa povest, katero marsikje prav radi čitajo. Kdor jo je kdaj čital, ne loti se ga skušnjava, da bi poskušal srečo v novem svetu. Prav potrebno bi bilo, če bi

to lepo povest čitali tudi naši Solkanci, katerih se neki prav mnogo napravlja čez veliko Atlantsko morje. Solkanci, dobro premislite, predno se podaste na pot v tuji, neznani svet, s tujimi ljudmi in postavitmi. Mnogo je že tam naših ljudi, ki bi radi prišli nazaj v domovino, pa nimajo denarja za vožnjo in dolgotrajno potovanje.

Iz Brd nam pišejo: Gradensko romanje na Vrhovlje ima dobre nasledke, moralne in materialne (uravne in gnotne). Tista visoka Gospá, ki je v Kani rekla: „Vina nimajo!“ privlela nam je grozdje do popolne dozoritve.

Iz Ajdovščine nam pišejo: V nedeljo 22. t. m. pogorel je na Cesti pod sv. Križem hlev, na katerem je bilo do 60 stotov siena. Poslopje je zavarovano za 500 gl. Ko se je zvedelo o požaru v Ajdovščini, hitelo je takoj mnogo ljudi na lice mesta, da bi rešili bližnjemu, kar je še mogoče. Iz Ajdovščine je prišla tudi občinska brigada. Seveda so morali konje še le po Ajdovščini iskati in sgrabljati s tem drugi čas, da bi bili konji g. podžupana, pri katerem se je sl. žandarmerija v odsotnosti g. župana zglasila, v hlevu spočiti.

V Ajdovščini so nameravali v nedeljo 29. t. m. na trgu odpreti krasen vodnjak. Ker pa delo ni še popolnoma končano in so različne reči še popolnoma v neredu, so odložili to na nedoločen čas. Nabranih imajo baje 2.800 gl.

„Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda“ v Kobaridu bode imela 3. prihodnjega meseca svoj občni zbor v čitalnični dvorani. Načelnitvo vabi k udeležbi vse dosedanje ude in naznanja, da so bode ob tej priložnosti sprejemali tudi novi udje, katerih naj bi se mnogo oglasilo.

Duhovske zadeve. Monsignor Janes Abram, kanonik prvosolnega kapitla v Gorici, rojen 18. maja 1813. v Tujelah, in d. g. Štefan Pahor, vikar v Pevmi, rojen 2. maja 1811. v Opatjem selu, obhajala sta preteklo nedeljo petdesetletnico svojega mašništva, prvi na tistem v Gorici, drugi slovensko v krogu svojih prijateljev in slaviteljev v Pevmi; oba sta bila posvečena v duhovnika 22. septembra 1839. — Č. g. Andrej Skert, vikar v Kalu, pojde radi bolehnosti v zadnji pokoj in se preseli v Gorico. — Č. g. Jurež Vidmar, kaplan v Biljah, imenovan je kaplanom v Volčah. — Č. g. Karol Stacul, kaplan v Flumičelu, prestavljen je kot tak v Grad; na njegovo mesto pride novomašnik d. g. Aleksander Zamparo. — Novomašnik d. g. Franc Golja postal je kaplan v Međaji furlanski. — Župnija sv. Ulrika v Bolcu je razpisana do 8. oktobra t. l.

Družba sv. Cirila in Metoda je imela 9. avgusta na Bledu veliko skupščino. Zastopanih je bilo 50 podružnic; došli so zastopniki iz vseh slovenskih pokrajin. Družba ima sedaj 6720 družbenikov. Dohodkov je bilo 1. 1888 skupaj 6667-69 gl., stroškov pa 4029-71 gl. Imetje družbino je znašalo koncem 1888. 1. 10.611-77 gl. Družba nalaga svoj denar pri slovenskih posojilnicah. G. Servicelj je izrazil željo, naj bi se napravila slovenska osnovna šola za Velikovsko okolico, ker je mestna čisto nemška. Odbor bo stvar pretesal. G. župnik Bereš od sv. Lamberta je predlagal, da naj bi vsaka slovenska župnija postala pokroviteljica družbe sv. Cirila in Metoda z doneskom 100 gl. Odbor naj ki skrbel, da se to zgodi, kar zbor obse odobruje. Odbornik g. župnik J. Žičkar je odstopil zaradi oddaljenosti; na njegovo mesto je bil izvoljen dr. J. Deško iz Celja. Drugače je stari odbor ostal neizpremenjen. Iz obširnega poročila naj priobčimo le oni del o družbenih zavodih. Zavodi so (dovolno po poročilu):

1. Otroški vrtec (ali zabavišče) v Celju. Kakor je bilo že lani naznanjeno, izročilo je vodstvo ta zavod v popolno oskrbovanje dč. šolskim sestram, ki vodijo ondotno slovensko dekliško šolo, ker je pri njih pač najboljšje poročstvo za pravo krščansko in slovensko vzgojo ondotne slovenske dece v mestu, kjer se slovenščini ne godi najbolje. — Otroci so bili vpisanih 61, redno jih je obiskovalo zabavišče okrog 40, nekaj jih je izstopilo. Podružnično načelnitvo jih je večinoma učnine oprostito, a nekaj premožnejših starišev pa je vplačevalo zmerno mesečnino. Vrtarica je čast. šolska sestra Vincencija Lah pod vodstvom odlične predstojnice dč. šolskih sester in ravnateljice ondotne šole, slovenske pesnikinje s. Bonaventure Suhač.

2. Otroški vrtec pri sv. Jakobu v Trstu. Zahajalo je vaju 59 otrok. Z ozirom na lepe uspehe, ki jih je dosegla vrtarica gospica Justina Mihelli, je bila imenovana za voditeljico slovenskega otroškega vrta. (Konec prih.)

Ljudevik Kuba v Podčrbradec, izdajatelj znanega dela „Slovanstvo ve svyeh zpěvch“, povrnil se je te dneve na dom z zopetnega večega potovanja na slovenskem jugu; prišel je namreč na Koroško, Štajersko in Hrvaško, kjer je nabiral narodne pesmi za nadaljnje zveze svojega znamenitega dela. Do zdaj so izšli že 4 zvezki sloven-

skih pesmi, ki se bodo nadaljevale v nadaljnjih 4 zvezkih, na kar bodo sledile pesmi hrvaške in srbake. Zopet naj omenjamo, da stane vsak zvezek teh pesmi le 40 kr., a cela knjiga slovenskih pesmi le 3 gl. 20 kr. Kdor koli se peča z glasbo, naj poseže pri tem delu, kajti ta knjiga zasluži vsega priznanja, — izdajatelj pa mnogo večje podpore.

Književnost. Narodne pesni koroških Slovencev. Zbral in na svetlo dal I. Scheinigg, c. kr. gimn. prof. v Celovcu. Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Ferd. Bamberg v Ljubljani.

To je krasna, 486 strani debela knjiga, ki gotovo razveseli vsakega Slovence. Zbranih je tu 1041 več in manjših pesni koroških Slovencev, ki razodevajo dušno življenje naših bratov na Koroškem. Mnogo je takega blaga med našim narodom, mnogo smo ga že zapisali in oteli takó pozabljivosti, toda lahko bi se še resneje lotili tega dela. Ta knjiga bode mnogim nabiralcem narodnih pesni služila za zgled in izpodbudo. — Ni nam pa potreba dostavljati, da marljivi gospod profesor ni abral in izdal teh narodnih pesni — za otroke, ampak v vse druge namene, ki so nekajim pri nas še neznaní. —

Koroških bukvic izšla sta snopca 14. in 15. z mnogovrstnim berilom in narodnim blagom. Ker velja vsak snop le po 10 kr., moglo bi se jih več razprodati, kakor se jih v resnici, kajti marljivi izdajatelj Filip Haderlap zasluži, da bi ga Slovenci nekoliko boljše podpirali. Krivo je temu to, ker naše knjigotštvo spleh ni uravnano in zelo slabo razvito.

Vabilo. Dne 3. oktobra t. l. ob 9. uri dopoldne bode zborovalo na slov. oddelku dč. kmetijske šole v Gorici „Učiteljsko društvo za goriški okraj“ po sledečem dnevnem redu: 1. Gojenje in produkcije v petju. — g. France Bajt; 2. Didaktičen v praktični skušnji. — izumitelj g. Lusanik; 3. Pouk petja na ljudskih šolah. — g. Volarič; 4. Volitev 5 delegatov k „Zavezi“. 5. Razni predlogi in naveti. K obilni udeležbi vabi uljudno ODBOR.

Listnica uredništva: Dop. na S.: Prepozno za ta števil. — Dop. iz K.: Ze stavljeno, toda moralo je ostati za prih. — Dop. v K.: Nikar se nas ne bojte, znamo tudi molčati. — Dop. iz B.: Ravno takó.

Javna zahvala.

Štejem si v prijetno dolžnost, da se javnim potom prav topla zahvaljujem gospodu dr. Aleksiju Rojcu, zdravniku in deželnemu poslancu v Gorici, ki mi je z izredno skrbjo rešil z Božjo pripomočjo soprogo iz prav hude in precej dolgotrajne bolezni.

V št. Petru, 25. sept. 1889.

Matej Lovrenčič,
učitelj.

Št. 4103

1889

V GORICI dne 23. septem. 1889.

OZNANILO.

Razpisujejo se s tem 4 deželni stipendiji po 200 gl. za dijake iz Goriškega, kateri so dovršili srednje in stopili v visoke šole. Pri podelitvi se bo gledalo na to, da dobita te stipendiji dva dijaka slovenske in dva italijanske narodnosti.

Če bi manjkalo dijakov izmed ene rečenih narodnosti, sme se nakazati stipendij dijakom druge narodnosti.

Stipendiji se bodo izplačevali v štirih četrtletnih odplačilih na prošnjo deležence, ki mora izkazati, da je vpisan v vsučiliščno matrikulo in pozneje, da obiskuje učilišče.

Dolžne prošnje se imajo podati deželnemu odboru v Gorici pisмено do 15. oktobra t. l. in naj se jim priložijo spričevala zrelosti, ubožstva in vpisa v eno izmed visokih šol.

DEŽELNI ODBOR,

deželni glavar

CORONINI m. p.

PRISTNI

logaški semenski grah

pošilja v vrečah po 2 do 5 kg. proti poštnemu poyzetju

Fran Arko v Dolanem Logatu.

Logaški zgodnji grah znan je v obče kot najzgodnejše in jako rodovitno plemo.

Pe kratki rabi prekoristno zobno čistilo.

LEPOTA nova ameriška
glicerinska zobna krema
(zdravilsko preiskana)

KALODONT F. A. SARG & SONS
— & CO. —

c. k. dvorni zalagatelj na Dunaju.

Dobiva se pri lekarničarjih parfumerijah
itd. 1 kos. 35 kr. — V Gorici pri G. B. Pon-
toniju, A. de Gironcoli, lekarni Kürner, G.
Brennitzerja in G. Cristofoletti.

Želodčne bolezni

in spodnjih telesnih delov, jeter
in vranice, zlasti žila, saprtje-
vodenica in kronična driska zdra-
vi se najprej s Piccolijevim
"Esenca za želodec", ki je
tudi izvrstno sredstvo proti gi-
stam. Pečilo je izdelovatelj le-
karnar "Piccoli" v Ljubljani (na
Dunajski cesti) proti poštnemu
prezetju. — V steklenicah po 15
kr. nahaja se v vseh lekarnah
Gorici, Telmianu, Cervignanu,
Grado, Gradcu, Trzinu, v Trstu
na Štajerskem, Korodkem, Kranj-
skem, Hrvaškem, v Dalmaciji,
Istri in na Tirolskem.

Varežena znamka.

Šolske knjige in vse šolske
potrebnosti za vsa učilišča v mestu in na
deželi prodaja

J. PALLICH v Gorici, na Travniku št. 6
po jako nizkih cenah.

Mnogim gospodom učiteljem in prijateljem
z dežele, ki so me v preteklem šolskem
letu počaščevali z mnogimi naročili, zah-
valjujem se po tem potu najsrčneje ter se
načrtujem, da mi tudi v bodoče skažejo
svoje zaupanje. Z najodličnejšim spošto-
vanjem udani

J. PALLICH.

!! Za gluhe !!

Oseba ki je bila po priporočilu svojega 23let-
vega ogleženja v vseh ozdravljena, je pripravljena pismeno
pojasniti v nemškem jeziku vsakemu brezplačno. Naslov: J.
H. Nihelosen, Wien IX. Kolingasse 4.

Schwarze Seidenstoffe von
60 kr. bis 11.85 p. Meter — glatt und gemu-
stert (ca. 160 verschiedene Qual.) — versen-
det roben- und stückweise porto- und collagefrei aus Fabrik-Da-
pot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant). Zürich. Muster
umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Najstarejša in zaradi svoje solidnosti
dobro znana knjigotlačnica

FERDINANDA WOKULATA
V GORICI NA TRAVNIKU

priporoča se slavnemu slovenskemu občinstvu
ob začetku novega leta s svojo bogato za-
logo šolskih knjig in drugih šolskih potreb-
ščin. Vsako naročilo vspešno se s hvalež-
nostjo ter se točno izvrši.

NAZNANILO.

Podpisana naslednica v Medni založnici
po pokojni gospej

TEREZIJI udovi BREGANT,
v Račtelu št. 28,

počaštuje se naznanjati svojim čestitim odjemalcem,
da bodo tudi zanprej ravno tam založnica in izde-
lovavnica

klobukov za gospé,
vedno po najnovejšem načinu po vzorcih iz Pariza
in Dunaja. Od 20. t. m. nadija začne ravno tam

radovoljna razprodaja
dosedanje zaloge.

Zaradi svoje dolgoletne službe v omenjeni za-
ložnici in zaradi dobrohotnosti, akuzovane jej od
mnogobrojnih odličnih odjemalcev, nadeja se nje
podpisana dobrohotne podpore s tega p. n. občinstvu.

Z najodličnejšim spoštovanjem

udana
Pavlina Habith.

Želodčne bolezni
hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam
edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo,
katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar
dandane, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.
Večji del onih kapljic, izliskov itd. itd., ki so
označeni in priporočajo občinstvu z visoko letečimi
besedami, ni drugzaga ko prevara, pogosto še škodljiva.
Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan
po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na
želodčne živce, si je pridobil prednost pred vsemi dru-
gimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova
razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepiljoča moči kinolnega za-
barbar, korenike, ki je sploh znana po svojem pre-
bavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim
slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato
se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi,
gažanju, riganju, zabasanju, nemirodnosti telesa in;
pomaga tudi proti stalenici, glistam in boleznim v di. bu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.
V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A.
Franzoni, v TOLMINU pri C. Fallica.

Mlekarna

J. Bole-ta na Reki

kupuje in jemlje redovito fino namizno in
navadno surovo maslo, kakor tudi pristno
kuhano maslo.

LEKARNA
G. CRISTOFOLETTI
na Travniku C. K. DVORNI v Gorici
ZALAGATELJ

ima v zalogi vsa domača in zunanja zdravila,
vedno sveža, pristna in iz prve roke, vse
mineralne vode, zdravstvene dišave in stvari
z gumilastike.

Priporoča se posebno gospodom odje-
malcem z dežele ter jamči za hitro in na-
tančno izvršitev vsakega naročila.

!!! NAZNANILO !!!

J. & S. KESSLER
BRNO
Ferdinandova ulica
št. 7. S. G.
največe in najcenejše kupovališče za
— zimsko dobo. —
Največa zaloga primernih
božičnih darov.

Ceniki o preobleki ali perilu za gospode
in gospe in o galanterijah, uzorci sukna
in rezanega blaga zaštonj in franko. Po-
šiljativno s poštnim povzetjem.

Tvorniška zaloga sukna Dokler je še kaj v zalogi! Ostanki brnškega sukna 2.10 metrov za celo zimsko možko obleko f. 3.75 Angleško sevit-blago 9.10 metrov za celo možko obleko I. f. 8.50, II. f. 7.50, III. f. 6.— Blago za zimske suknje fine baže, moderne barve 2.10 m 10 for., II. 6 for. Pravi štajerski loden za lovske suknje in obleke, nepo- kvarljiv, 1 meter f. 2.85 Blago za vrhne suknje barve po najnovejši modi, naj- nejše baže 2.10 m. za cel vrhnik 6 for. Modno blago za gospode Brajce za gospode iz sifona, kretona, oxforda, naj- bolji izdelek I. f. 1.80, II. 1.20 Oxford-srajce za delalce modne, dobre baže, 3 komade I. f. 2.— II. 1.40 Spodnje hlače ali svitice iz najmodnejšega platna, koperje ali baranta I. f. 2.50, II. f. 1.80 za 3 komade Normalno perilo Jaegerjev samu volna, za gospode in gospe 1 srajca f. 3.50 1 hlače f. 3.— iz bombaža f. 1.50 kom. Moške nogavice zimske, bele in barvane, plotene 6 parov f. 1.19	Kape iz plisa za možke in dečke, 6 kom. f. 1.50 Potna ogrinja (plaid) 3.50 m. dolg. 1.80 m. širok f. 4.50 12 kapa iz rube zarobljenih, z barvanimi robi za moške f. 1.20, za ženske f. 1 for. Zaves, plahete, preproge Zaves od jute najnovejša risanja, p. polna, v dveh barvah f. 2.80, v šestih barvah f. 3.50 Garniture od jute 2 pregrinjali za postelje in 1 na- mizni prt, najnovejša turška ri- sanja, v dveh barvah f. 3.50, v šestih barvah 6 for. Prešita stenska pokrivala iz rube, popolno dolga in široka, 1 komad 3 for. Jacquard-Manila hodna preproge, 10 metrov dolga, trpežno blago f. 3.20 Garniture od rube 2 pregrinjali za postelje, 1 namizni prt, najnovejša barvane f. 4.50 Rube (plaid) 1 kom brez žepa, 2 m. dolg. f. 1.50 Gotov almanjak, 2 m. dolg. 1 komad, I. f. 1.40, II. 90 kr. Konjske plahete, teške vrste z obročki, 190 cm. dolge 130 cm. široke, I. rumena f. 2.50, II. siva f. 1.50 Planelaste rube za na glavo za ženske, zelo rople 3 komadi I. 2 for., II. 75 kr.	Namizni prt laneni, vseh barv, 3 komadi 3/4 2 for. 3 komadi 6/4 1 for. Prti (serviete) laneni 4/4 četvrti, 6 kom. f. 1.20 Perilo za gospe 6 ženskih srajc iz najmodnejšega platna z zobca- stim obšitkom f. 3.25, z vzorci 5 for. 3 ponočni korzeti iz fin tif. z vzorci 1.4. f. 1.180 Predpasniki za ženske iz oxforda kretona surovega platna ali sifona, 6 komadov f. 1.60 Spodnje suknje iz klobu- čevine, bogato tumburirane, rdeče, sive ali drapirane, 3 kom. 3 for. Angora-Ogrtač zimski, 10/4 velik f. 2.80 Volnena ženska jopica (Jesary) vseh barv, lepo pristo- jajša 2 for., II. f. 1.20 Nogavice za ženske zimske, bele ali barvane, 6 parov pletene f. 1.50 Damašne vbrisaške iz lane, 6 komadov z franžami f. 1.80, z obrobkom f. 1.20 Platnina in tkanina 1 komad — 29 komolcev Domače platno močne vrste (29 komolcev) 1 kom. 5/4 f. 5.50, 4/4 f. 4.20 Oxford, najnovejši vzorec 1 komad (29 komolcev) f. 4.50	Sifon za možke in ženske perilo, 1 kom. (0 komolcev) I. f. 5.50, II. f. 4.50 Prosiški barant 1 komad (29 komolcev) b-1 ali rudeč 6 f., višnjevi ali r-jav, f. 5 Kanevas za posteljne preproge 1 komad (0 d. komolcev) I. f. 6, II. 5.20 Atlasov grad za posteljne preproge 1 kom. (30 d. komolcev, I. f. 750 II. f. 5.50 Modno blago za dame. !! Kupi se o priliki !! Zimski Niger-loden za ženske obleke, najboljše vrste, 10 m. f. 3.20 Karirano modno blago 60 cm. široko za spalne suknje in otroške obleke, 10 m. f. 2.50 Joupon i trošeno blago v vseh barvah, I. f. 3.50, II. f. 2.80 Flanela Valeria najnovejši vzorec, 10 m. f. 4.— Kalmuk najnovejši vzorec, 10 m. f. 2.70 Barant sa obleko najnovejši vzorec preste barve, 10 metrov, f. 3.— Kasmir dvojne širokosti črna in barvan, 10 m. for 4.— Atlas od volne, dvojne širokosti, črna in barvan, 10 m. f. 6.50
---	--	---	--